

ספורט

מהר, גבוה ורחוק
שבוע של שניים

ליד הרשת ואל הסל

זה היה השבוע של שלמה גליק שטיין ודורון ג'מצי. אשר הלהיבו ב"אירופה בשני ענפי הייצוג העיקריים של הספורט הישראלי. גליקשטיין הוכיח שלא נס ליחו ולמרות הירידה בדירוגו העולמי שב וכבש את הכותרות, יחד עם בן-הווג השבדי, האנס סימונסן, כאשר השניים עלו לגמר טורניר רולאן-גארוס בפאריס. הנחשב לאחת מארבע האליפויות החשובות בעולם.

ברוך לגמר ניצחו השניים מספר צמדים הנחשבים לטובים יותר. גליקשטיין וסימונסן שיחקו יחד, מכיוון ששחר פרקיס, בן-הווג המיועד של גליקשטיין, חלה.

מחיקת החרפה. דורון ג'מצי

כבש את אליפות אירופה בזכות קליעותיו המרהיבות לסל ממרחק, קליעות המקנות שלוש נקודות כל קליעה. מה שעזר מאוד במשחק הנצחון על המארחת, מערב-גרמניה (88:94). בו קלע ג'מצי 42 נקודות. גם מיקי ברקוביץ הוכיח שעדיין הוא קליבר רציני. בנצחון על אלופת אירופה איטליה (89:92). לאחר הארכה, כשקלע 34 נקודות.

הצלחות אלה לא מנעו את ירידת נבחרת ישראל לדרג ב', בגלל ההפסדים לכולוגיה, צ'כיה והולנד (ראה גם מסגרת מה הוא אומר).

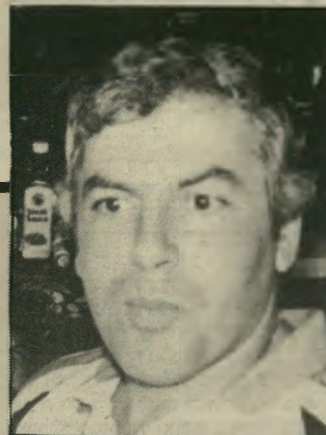
ובכדורגל הצליחה מכבי חיפה למי חוק את מה שהיה מבחינתה, חרפת הגביע, כאשר גמלה לביתר ירושלים בנצחון רבי-שערים 2:5 במשחק על גביע אלוף-האלופים בין האלופה ומח' יוקת הגביע.

סקווש

השמינייה החובטת

מן הישיבה אל המכביה

נבחרת הסקווש, המתכוננת כימים אלה לתחרויות המכביה ה-12, מונה



מאמן גרשון
היה פיספוס

ההפסדים האכזריים של נבחרת הכדורסל נגד בולגריה, צ'כיה והולנד, באליפות אירופה, אשר גרמו לירידת ישראל לדרג ב', מצביעים סימלישאלה רבים לגבי ענף הייצוג מספר אחד בספורט הישראלי.

פיני גרשון, מי שהיה עוזר-המאמן, רק לפני שנה, בטורניר הקדם-אולימפי וכיום מאמן את נבחרת-העתודה אינו מרוצה מה-ירידה ויש לו מה לומר בנושא.

כבר לפני חודשיים ועקתי חמס ואמתי שיפסיקו לדבר על ירידה לדרג ב'. דיברו כל כך הרבה וזה בא. אני חושב שהיה איוה שהוא פיספוס באליפות הזו. אם ניצחנו את הגרמנים

ספורט השבוע

השוער יוסי מזרחי זכה לשב-חיים על יכולתו המעולה. אורי מלימילאן כבדו במקומו מונח. אלי אוח'נה הוא האיש שהתהילה מלטפת את פניו בכל רגע (ראה כתבה סמוכה) וגם בגמר הגביע היה האיש שכבש את הגול המכריע. ושלמה שירזי הוא מה שנקרא פועל שחור. לביתר ירושלים הגיע כשחקן רכש, אבל בשבוע שעבר הוא היה, ללא ספק, אחת הרמויות הדומיננטיות בגמר הגביע, ששילבה עם סיומו את הבירה, לאחר שביתר ירושלים זכתה בגביע המדינה.

שירזי: בולדוזר אמיתי

שירזי, המשחק בעת האחרונה דרך קבע כמגן, תפקיד בקישור כשומרו של הכוכב החיפאי ברוך ממן, אך לא התמקד רק בשמירה על היריב. הוא נע ככספית על כל המגרש וכשהכדור היה ברגליו קשה היה לעצרו.

לפני כיבוש שער הנצחון הוא דהר עם הכדור ממרכז השדה עד לקו הרוחב והעביר בדייקנות מסירת-פז לאוחנה, שהבקיע.

במהלך המשחק היה שירזי מעורב בהרבה ויכוחים עם יריביו וגם עם השופט. זהו חלק מהאופי האגרסיבי שלו. הוא עצמו מודה בכך: "אני מאוד טמפרמנטי וגם מחוץ למגרש זה פוגע בי לפעמים".

מי שהיה מרוצה משירזי מאוד היה אריק שרון, שישב ביציע המכובדים, ואמר לסוכנים אותו: "תראו את שירזי הזה, הוא אגרסיבי ותוקפן, בולדוזר אמיתי. כך צריך לשחק". שירזי נהנה מהתשבחות: "אני משחק חזק, עם הרבה כוח ומהירות. יש לי כושר טבעי ולמרות שאני מעשן קופסה ביום זה לא מפריע לי לרוץ לאורך כל המשחק".

ואכן, במשחק חצי-הגמר נגד מכבי פתח-תקווה היה שירזי היחיד שהצליח להחזיק מעמד בזמן הארכה ושחקן בדקה ה-120 בדיוק כמו בדקה הראשונה.

אין החרמות. היום שירזי יכול להיות מרוצה שהריב שהיה לו עם אלי אוחנה לפני כחודשיים נסתיים בצורה טובה. אז, בעידן דריתחה, אמר אוחנה: "אני לא משחק בביתר, אם שירזי ימצא שם". שירזי כעס גם כן על אוחנה והכל בגלל תקרית שטותית באחד מן האימונים. כאשר אוחנה לא הסכים להעביר את הכדור לשירזי כדי שזה יתרגל עמו.

ההתפייסות היתה בלתי-נמנעת. כר כבים בקנה-מידה שלהם, המשחקים ביחד בנבחרת הלאומית, לא יכולים להרשות לעצמם להחרים האחד את השני. שניהם גם יחד יכולים לברך על כך והחיבוקים והנשיקות שהרעיפו זה אחד על השני לאחר הגמר הוכיחו זאת.

כי אלמלא שיתוף הפעולה בין השניים אפשר שהגביע לא היה שוכן היום בירושלים אלא למרגלות הכרמל. הלו התנבלויות. שלמה שירזי החל את הקריירה שלו כחלוץ במכבי נתניה. אך לפני חמש שנים, בהיותו בן 19, כאשר סיים את גיל הנוער ונאלץ לעבור לקבוצה הבוגרת, לא מצא לעצמו מקום בהרכב הראשון של נתניה,

אף אחד לא מבטיח לנו לעלות בחזרה לדרג א'.

יש לנו שחקנים עם עתיד: וראי שיש. דורון ג'מצי צעיר, חן ליפין, עופר יעקבי, מוטי דניאל הם גם צעירים. יש שניים-שלושה שחקנים בנבחרת-העתודה. כוונים על לאבן מרסר ולדעתי, תהיה לנו נבחרת חזקה.

מה אתה אומר על דורון ג'מצי? במשחק שראיתי בטלוויזיה נגד צ'כיה נוכחתי שהוא לוקח זריקות לעתים בפזיזות. זה מתאים למכבי רמת-גן. יש לו פוטנציאל עצום ועם עבודה טובה אפשר לשחרר אותו לקליעות קלות. אין ספק שמכבי תל-אביב זקוקה לו לא פחות מאשר הוא זקוק למכבי תל-אביב.

אווירת-הנכאים בעקבות ה-הפסדים. מזכירה לך את המש-חקים הקדם-אולימפיים?

אנשים לא זוכרים אולי, אבל בטורניר הקדם-אולימפי ניצחנו קבוצה, שאם היינו מנצחים הפעם היינו עולים לשחק על מקומות אחד עד ארבעה. ניצחנו את בולגריה, הולנד וגרמניה. לכן צריכים לעלות לרגל למאמן. אריה מליניאק, ולבקש סליחה, כי אז תלו אותו בכיכרהעיר בעקבות הכשלות.

מה הוא אומר „זנקתי חמס!“

ושיחקנו שווה כשווה נגד השאר, אז פיספסנו משהו.

למה יכול להיות שזו קומבינציה של כושר גופני לקוי והכנה לא טובה מבחינת משחקי-אימון, כי לשחק נגד בלגיה ויוון כהכנה לטורניר כל כך קשה. זה לא קנה-מידה?

יש האומרים שירידה לדרג ב' טובה, כי אפשר להיבנות מחדש. אני לא חושב כך. זה כמו שקבוצה בליגה הלאומית בכדורגל תאמר שעדיף לרדת לליגה הארצית כדי להיבנות. אך שם היא נתקלת בקשיים ובאווירת שונה.

גם אני חושב שיש שחקנים ברמה של דורון ג'מצי ומיקי ברקוביץ בדרג ב' של אירופה, אבל גם



שירזי מנשק את גביע-המדינה
כספית על המיגרש



שירזי (משמאל) נגד מכבי חיפה
בדקה ה-120 כמו בדקה הראשונה

רור. זה לא שווה את המאמץ. עדיף להשקיע בכדורגל.

יש סוויטה. בירושלים זכה שירזי לא רק בגביע-המדינה אלא הכיר גם את אשתו לעתיד, אירית דניאל בת ה-20, שאיתה התארס בתחילת השבוע. החתונה מיועדת לחודש ספטמבר, לאחר שיסיים מספר גיחות עם ביתר והנבחרת הלאומית לאירופה. הנבחרת חשובה לו מאוד והעובדה שקנה לעצמו מהמקום של שוויצר תשבור את האחרונה מתאימה לו מאוד.

בשנה הבאה הוא נשאר בירושלים, למרות שהוא חושש מאוד שעזיבתו של המאמן דור שוויצר תשבור את מסגרת ההצלחה של ביתר שהיתה מנת-חלקה בשנתיים האחרונות. שירזי שואף למסגר את חוויה תמורת רכישת דירה בירושלים. כעת הוא מתגורר עם אירית בסוויטה במלון שלום בבירה ומדי פעם יורד לשפלה להוריו ברע-ננה.

בן 24½ זכה שלמה שירזי באליפויות ובגביע, אבל האגרסיה העצורה בו אינה מאפשרת לו מנוח. הוא רוצה עוד ועוד. בירושלים מקווים לאליפות. הוא היחיד שזכה בה (במסגרת מכבי נתניה). אולי בשנה הבאה, גם במסגרת יור' שלים.

שם כיכבו עודד מכנס, דוד לביא ומשה גריאני. שירזי הושאל למכבי יפו כדי לעזור לה להחליף מסבך התחזית. שירזי, שהיה אלמוני בליגה הלאומית, גילה יכולת מעולה וסחף את מכבי יפו לנצחונות ולהישגאות בלי-גה. בנתניה לא ויתרו עליו והחזירו אותו לכור-מחצבתו, שם הצליח לזכות פעמיים באליפות המדינה. מוטל'ה שפיגלר הפך אותו למגן מצליח, אך יכולתו הטובה לא הביאה לו הכנסה כיאה לשחקן כוכב. הפיצוץ היה בלתי-נמנע ושירזי נטל את מקל-הגנרדים וחחס. בשנה שעברה, עם ביתר ירושלים.

עד היום הוא כועס על הנהלת מכבי נתניה, שלדעתו הרסה את האימפריה שנבנתה שם בעשור האחרון. הוא טוען שגם אם יחזרו לשם האחים מכנס וכל הכוכבים יישארו בקבוצה, הוא לא ישוב לשחק ולגור בנתניה.

הוא גם מרגיש שהוא „שרוף“ בני-תניה. אולי גם בגלל שקנה לעצמו שונאים ולא בקרב אוהדי-הכדורגל דווקא. בזמנו עבד ביחידה המרכזית של המשטרה ולא אחת נאלץ להפעיל את סמכותו ועצר עבריינים. שרצו אחרי-כך להתגלגל לו.

הוא בטוח שלא יחזור לעבוד במ-

שמונה שחקנים, אשר שבעה מהם ממוצא רוס-אפריקאי ואחד הוא יליד הארץ.

אך הפרט המעניין יותר הוא ש-25 אחוז מהנבחרת הם תלמידים-שיבות. זה אמנם רק שניים מתוך השמונה, אבל גם זה משהו.

המדובר ברייל גורמן בן ה-18 וכ-

גלעד מורביץ בן ה-17, שניהם תלמידי ישיבת כפר-הרואה שבצמח-חפר.

ואילו הסקוושן היחיד תוצרת-הארץ. יצחק סמו, הוא בוגר מכון וינגייט והמדריך ראשי לסקווש בכפר המכ-ביה.